

"Єдність – це наша сила, а наше бажання перемогти – це наша зброя"

Дмитро Донцов

2 Листопада – день працівників соціальної сфери

Несуть в домівки тепло своїх сердець

■ Галина Гвоздь (с. Крупське).

У першу неділю листопада - професійне свято фахівців, які своєю щоденною працею забезпечують соціальну підтримку вразливих категорій населення та надають соціальні послуги мешканцям Золотоніської міської територіальної громади.

Команда соціальної сфери міської ради включає - фахівців управління праці та соціального захисту населення на чолі з начальницею **Тетяною Лукомською** та спеціалістів Центру надання соціальних послуг разом із керівницею **Людмилою Неліною**. Одним з напрямків соціального захисту є обслуговування людей похилого віку вдома. Ця робота лягла на плечі соціальних працівників громади, які відвідують підопічних, котрі мешкають у місті та в селах громади. Загалом, таких помічників, що стають руками-ногами та єдиною живою людиною, хто завітає до оселі, 32 особи - 21 у Золотоноші та 11 у старостатах.

(Продовження на 4-ій стор.)

■ Наталія Рудакова, Валентина Масюк, Оксана Шевченко та Юлія Поповіченко (с. Благодатне).

■ Світлана Філіпова (с. Деньги).

■ Світлана Шепотіна та Ніколенко Надія (с. Коробівка).

■ Тетяна Вирвикишка (с. Маліївка, с. Щербинівка).

Читайте у номері:

2 стор.

□ Золотоніська громада першою забезпечила теплом садочки і школи.

□ Через 5 років золотонісці сортуватимуть відходи.

□ 105 років від дня народження Михайла Пономаренка - "народного академіка" Золотоніщи-ни.

3 стор.

□ За кого "Батя" пішов воювати? За свою сім'ю, дітей, шістьох онуків, бо це - найдорожчий скарб!

4 стор.

□ Деньгівська громада - приклад єдності і згуртованості.

5 стор.

□ Діти захисників відпочили в Яремче.

6 стор.

□ Сценарії життя: "Як дві невістки одну хату не поділили".

7 стор.

□ Як швидко заснути: дієві поради та лайфхаки.

□ Магнітні бурі у листопаді: які дні будуть небезпечними.

8 стор.

□ Кропивна, Хвилів Дуб - наш край, який ми можемо відкрити заново.

ЦИФРА ТИЖНЯ:

455 осіб (в середньому в місяць) отримують допомогу вдома від Золотоніського Центру надання соціальних послуг.

Стартувала передплата на газету "Златокрай" на перше півріччя 2026 року!

Змінюється час, люди, обставини, **НЕЗМІННОЮ залишається лише ВАРТІСТЬ нашого тижневика - усього 410 грн.**

Вдячні кожному, хто чекає, читає і передплатує "Златокрай" - газету із 106-річною історією, яка документує сьогодення прийдешнім поколінням. Ми цінуємо своїх читачів і дякуємо за віру в нас і довіру!

Передплатити газету можна у поштовому відділенні, у листоноші, у нашому офісі за адресою: **вул. Садовий проїзд, 3** (другий поверх).

Вартість передплати на **6 місяців - 410 гривень** разом із поштовими витратами.

Дякуємо, що залишаєтеся з нами!

реклама

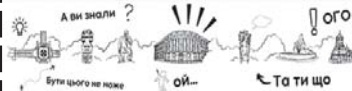
ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ укладальників-пакувальників та вантажників –

енергійних та вмотивованих жінок та чоловіків віком від 18 років – приєднатися до нашої команди **ТОВ «Український кондитер»** в місті Канів.

Ми пропонуємо: офіційне працевлаштування та конкурентну заробітну плату, роботу на сучасному обладнанні, позмінний графік роботи, довозення працівників з роботи та на роботу за графіком, компенсація первинного медогляду.

Звертатися за телефоном: **050-222-86-57** або за адресою: **м. Канів, вул. Енергетиків, буд. 126.**

Дайджест НОВИН ТИЖНЯ

■ **Головне управління ДПС у Черкаській області** протягом січня-вересня 2025 року на засіданнях спільних комісій з ліквідації заборгованості із заробітної плати та забезпечення соціальних виплат працівникам економічно активних підприємств регіону при територіальних громадах заслухало 18 керівників підприємств-боржників. За результатами вжитих заходів 17 підприємств повністю погасили борги із зарплати на 19,9 млн грн, сплатили 5 млн грн податку на доходи фізичних осіб та 2 млн грн єдиного внеску.

■ **За 9 місяців 2025 року** понад 4 тисячі мешканців Черкаської області задекларували право на податкову знижку. Загальна сума до повернення з бюджету становить 21,7 млн грн.

■ **Черкащанин Назар Чепурний** - бронзовий призер чемпіонату світу зі спортивної гімнастики, що проходить у Джакарті (Індонезія). З результатом 14.483 бала 23-річний гімнаст з Черкаса посів третє місце у фіналі опорного стрибка та вдруге поспіль здобув світову бронзу у своїй коронній дисципліні.

■ **Екологічні прокурори Черкащини домоглися повернення майже 12 га земель у комунальну власність.** Встановлено, що понад 8 га вартістю близько 1 млн грн знаходяться у межах ботанічного заказника місцевого значення "Пташині острови". Ще близько 4 га належить до земель водного фонду. Ділянки були незаконно передані в оренду приватному підприємству, яке не виконувало договірних зобов'язань щодо сплати оренди.

■ **У Черкаській області на гострі респіраторні вірусні інфекції, включно з COVID-19, за минулий тиждень захворіли 4 881 особа.** Серед них 2 921 дитина. Порівняно з попереднім тижнем, показник захворюваності знизився на 4,2%. Коронавірус підтверджено у 33 осіб, серед яких 10 дітей. Найвищий рівень захворюваності зафіксовано у Золотоніському районі.

■ **25 жовтня 2025 року у приміщенні районного Будинку культури** фахівці Служби у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту спільно із головою ФОК „Колос” провели першість Золотоніської громади з армреслінгу. У змаганнях взяли участь спортсмени зі старостинських округів Деньгів, Коробівки й Крупського, а також із Золотоноші.

■ **Напередодні дня Святого Миколая року Золотоніська служба у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту оголошує збір книжок для дітей, які потребують турботи та підтримки.** Запрошують кожного долучитися до доброї справи - подарувати книгу, що стане справжнім дивом для маленьких читачів. Приймають нові або у гарному стані дитячі книги (казки, енциклопедії, розмальовки, комікси тощо). Місце збору: книгарня "Читай Українською" (вул. Шевченка 169, навпроти АТБ). Термін акції: до 1 грудня.

реклама

У ЦЕНТРІ УВАГИ - ДІТИ

Золотоніська громада першою забезпечила теплом садочки і школи

■ **Опалювальний сезон у Золотоноші, як і в інших містах України, є ключовим етапом для життя усієї громади та її мешканців у холодні місяці. І хоча осінь ще утримує стабільний денний плюс, в наших оселях прохолодно. Тим паче, коли мова йде про дитячі садочки та навчальні заклади, де протягом дня перебувають діти. А на додачу, ще й сезонні захворювання.**

Кожен із нас уже усвідомив прописну норму: теплопостачання у заклади освіти, лікарні та інші установи стартує, коли протягом 3 діб середньодобова температура нижча 8°C.

У Золотоніській громаді опалювальний сезон у школах та садочках стартував 15 жовтня.

- Нарешті нам дозволили розпломбувати газове обладнання і запустити газові котельні в шкільних та дошкільних закладах. Задля цього разом з керівництвом відділу освіти довелося здолати дев'ять кіл бюрократичного пекла, - повідомив на своїй сторінці заступник міського голови **Олександр Флоренко**. - Дякую всім працівникам

відділу освіти та всім, хто був причетний і приймав рішення. Враховуючи ситуацію в країні, це було дуже важко втілити в життя. Проте ми це зробили!

Як додав Олександр Анатолійович, Золотоніська громада першою в області розпочала опалювальний сезон. Спрацювала превентивна підготовка документів та комунікація з відповідними службами.

У загальноосвітніх школах №3 і №6, спеціалізованій школі №2 інформаційних технологій та Центрі надання соціальних послуг, що мають альтернативні джерела опалення, тепло подали ще 8 жовтня. Цим опікуються спеціалісти комунального

підприємства "Міськводоканал".

Рішення про початок опалювального сезону ухвалюють органи місцевого самоврядування, виходячи з показників температури зовнішнього повітря.

Інформація про те, що Уряд визначив дату опалювального періоду в Україні з 1 листопада 2025 року до 31 березня 2026 року не відповідає дійсності.

Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2025 р. №1267 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 липня 2022 р. №812" не визначає дати початку та завершення опалювального сезону для виробників теп-

лової енергії чи споживачів. Йдеться виключно про подовження умов постачання природного газу та фіксованих цін на природний газ для виробників теплової енергії на потреби населення та бюджетних установ - з 1 листопада 2025 року по 31 березня 2026 року.

Це вже четверта зима в умовах повномасштабної війни. росія продовжує прицільно атакувати об'єкти критичної інфраструктури, аби зірвати проходження опалювального сезону. Тому кожен споживач мусить ощадливо ставитися до ресурсів та не підключати опалення завчасно.

Алла КАПЛЯ.

реклама

БЛАГОУСТРІЙ

Щотижнева нарада керівників господарських служб міста пройшла за участі начальника комунального підприємства релокованої Шахівської громади **Донеччини Олександра Соловаря**.

Керівник оприлюднив бухгалтерські обрахунки тарифу з вивезення твердих побутових відходів від населення Деньгів. Оскільки у тариф включено дорогу до Золотоніського полігону ТПВ, щомісячна плата склала понад 100 гривень на особу. **Олександр Соловарь** додав, що найвищий тариф буде у Богородатному. Присутні старости громади заявили, що сільське населення таких грошей не платитиме.

Як пояснив головуючий - за-

Через 5 років золотонісці сортуватимуть відходи

ступник міського голови **Олександр Флоренко**, до 2030 року на Черкащині ліцензованими залишаться 4 полігони твердих побутових відходів, що носитимуть функцію кластерного. Кластерний - це полігон для захоронення відходів, який обслуговує цілий кластер (групу) населених пунктів, а не один окремий об'єкт. Така система управління відходами передбачає, що одне підприємство для управління відходами обслуговує декілька сіл та міст, маючи на своїй території сучасний полігон, сміттесортувальну лінію та перевантажувальну станцію.

- Міністерство розвитку громад і територій затвердило оновлену Методику роздільного збирання, що визначає єдині правила для всієї країни. Це важливий крок у напрямку інтеграції до європейської системи управління відходами, яка працює за принципами циркулярної економіки - коли сміття перестав бути проблемою й стає ресурсом, - додав посадовець.

Ремонт доріг у громаді

У Золотоніській громаді на умовах співфінансування Служба автомобільних доріг Черка-

щини нарешті розпочала ямковий ремонт дорожнього покриття. Таким чином відновлений асфальт на двох вулицях Кропивни (**на фото**), у Деньгах, під'їзні дороги до Хвильово-Сорочина та Богородатного.

Як пояснив начальник управління ЖКГ **Артем Харін**, через дощову погоду довелося відкласти нанесення розмітки на дорогах міста.

Запобігли незаконному зливу стоків

За словами директора КП "Міськводоканал" **Сергія Кузнєцова**, у четвер, 23 жовтня, працівники підприємства виявили спробу незаконної врізки у мережу водовідведення. Як з'ясувалося, асенізаційний автомобіль, що належить ще не введеному в експлуатацію підприємству (вул. Богодухівська, 20) був помічений біля колодязя мережі водовідведення.

- Щодо цього, протизаконно, факту ми викликали поліцію, написали заяву до Золотоніського відділу поліції, ГУ Нацполіції в Черкаській області, у Державну екологічну інспекцію Центрального округу і підготу-

вали документи до золотоніської міської ради, - сказав директор. - Фахівці підприємства шукають способи та впроваджують передові технології для покращення показників скидів у річку, а такого роду "діячі" зводять нанівець наші зусилля.

Працівники водоканалу ліквідували порив на мережі водопостачання на вул. Лікарняна. Виявили порив водогону у дворі провулку 1-ий Лікарняний.

Відновили

роботу підприємника

Ліфт в одному з під'їздів на Шевченка, 148 знову працює. Його відремонтували і запустили спеціалісти ПрАТ "Янтарь". Нині малярі поновлюють під'їзд будинку №2 на вул. Запорізька. За словами голови правління товариства **Володимира Гончара**, підлеглі закінчили внутрішні роботи у господарській будівлі на центральному кладовищі.

Про значний обсяг виконаних робіт доповіли представник ТОВ "380В" **Володимир Восколович** та директорка ПП "Базис плюс" **Олена Козлова**.

Алла КАПЛЯ.

КУЛЬТУРНА
СПАДЩИНА

105 років від дня народження "народного академіка" Золотоніщини

Михайло Пономаренко був автором понад тисячі публіцистичних статей, а також співавтором фундаментального видання "Історія міст і сіл УРСР. Черкаська область". Його колеги та сучасники з повагою називали його "народним академіком" і патріархом українського краєзнавства.

28 жовтня 2025 року минає 105 років від дня народження **Михайла Федоровича Пономаренка** (1920-2010) - видатного краєзнавця, педагога, громадського діяча, заслуженого вчителя України. Люди, які знали його особисто, згадують не лише енергію, що здавалася невичерпною, а й дивовижну скромність людини, котра все життя присвятила служінню рідному краю, науці й людям.

На вшанування цієї дати завітали секретар міської ради **Наталія Сьомак**, директорка Державного архіву Черкаської області **Тетяна Клименко**, очільник Золотоніської районної організації Національної спілки краєзнавців України, краєзнавець **Григорій Голиш**, очільниця Золотоніського краєзнавчого музею ім. М. Пономаренка **Віта Ямборська**, краєзнавець **Андрій Логінов**, небайдужі містяни та жителі району.

Присутні згадували не лише науковий доробок краєзнавця, але і життєвий шлях Михайла Федоровича, який був нелегким і тернистим, адже він обрав цю дорогу свідомо - шлях дослідника, педагога, просвітителя. Михайло Пономаренко став одним з ініціаторів створення Спілки краєзнавців Черкащини, заклавши підвалини системного дослідження історії, культури та побуту рідного краю.

Михайло Пономаренко володів багатьма європейськими мовами й здійснив численні переклади творів відомих авторів із іспанської, італійської, німецької, португальської, французької, англійської, грецької, чеської, словацької та польської мов.

За свої заслуги перед освітою та культурою України у 1975 році Михайло Федорович був удостоєний звання "Заслужений учитель України". Також став лауреатом республіканської краєзнавчої премії імені Антоновича та обласної премії імені Михайла Максимовича.

Його життя обірвалося 1 січня 2010 року, але справа, якій він присвятив себе, живе й далі. Ім'я Михайла Пономаренка носить Золотоніський краєзнавчий музей та одна з вулиць міста. Щороку кращих краєзнавців Золотоніщини відзначають премією його імені - як символом подяки й продовження його справи.

Особовий фонд Михайла Федоровича Пономаренка зберігається у Державному архіві Черкаської області та охоплює документи за 1889-1993 роки і налічує 39 одиниць зберігання.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

■ "Самому померти не страшно, лише мить - і ти нічого не відчуєш... Страшно, коли залишив на полі бою загиблого побратима і не зміг забрати його тіло... Вже два роки я прокидаюся вночі з думкою про пораненого у бою заступника командира, який нині - зниклий безвісти", - поділився ветеран війни, учасник бойових дій, головний сержант, житель Крупського Віктор Беркань.

Ми продовжуємо знайомити читачів з військовослужбовцями славного 157-го окремого батальйону територіальної оборони, який був сформований у Золотоноші і входив до складу 118-ї окремої бригади ТрО. Це героїчне військо з'єднання понесло великі втрати і було переформатоване у 2-й батальйон згаданої бригади. Нещодавно минула річниця зникнення безвісти групи захисників 157-го батальйону під Старомайорськом, але рідні і побратими чекають і надіються на повернення дорогих людей. На війні чого тільки не буває, тож треба вірити навіть у дива.

Віктор Беркань - один з тих, хто починав свій бойовий шлях саме у військовій частині, про яку йде мова. Позивний "Батя" дуже йому пасує. Кремезний, сивобородий, немолодий чоловік з розумними очима, він був одним з найдосвідченіших у батальйоні, адже, на відміну від молодих побратимів, вже мав неабиякий досвід військової служби і звання прапорщика. Після строкової - навчався у Миколаївській школі техніків автомобільної справи, потім 7 років служив у Конотопській ракетній бригаді. Може б і далі продовжував службу кар'єру, але кінець 90-х цьому не сприяв: військові частини розформовували, авторитет армійців втрачався, прогледувати сім'ю було непросто. Протягом багатьох років колишній прапорщик працював на різних роботах, побував у кількох містах колишнього союзу. Врешті-решт доля привела на Черкащину, у невелике село Крупське, де трапилася гарна хатинка із затишним двором. Так, уродженець містечка Дубов'язівка на Сумщині і його дружина **Любов Леонідівна** стали жителями Золотонощини.

До повномасштабної війни Віктор протягом чотирнадцяти років працював комірником (завідуючим складом) у місцевому ПП "Крупське". Чоловіком він виявився відповідальним, старанним і дисциплінованим, тож не дивно, що у лютому 2022-го керівництво крупчанського господарства нагородило його безплатною путівкою до... Єгипту! Квитки на літак були куплені на 4 березня.

- Спочатку я почав завзято збиратися, - згадує Віктор Володимирович, - таке щастя привалило! Але потім щось пішло не так, з'явилося якесь відчуття тривоги. Дівчата у конторі сміялися: "Ну що, Володимирович, шорти вже купили? Та не переживайте, все буде добре!" Переконали мене. 23 лютого я таки поїхав у Чорнобай, купив шорти, набрав футболок. 24-го прийшов раненько на роботу і дізнався, що почалася війна. О 10-й я вже дзвонив дружині, сказав, щоб збирала мені рюкзак, уточнив, що саме скласти, знав, що мені, як колишньому військовослужбовцю, треба бути до військкомату одному з перших. О 16-й годині з Крупського вже виїхав у Золотоношу автобус з військовозобов'язаними.

За кого "Батя" пішов воювати? За свою сім'ю, дітей, шістьох онуків, бо це - найдорожчий скарб!

- Бажаючих захищати Батьківщину було так багато, що нам із товаришами довелося переночувати у місті, аби нарешті потрапити "до столу" у військкомат і отримати направлення на службу, - згадує Віктор Володимирович. - 25-го лютого ми вже мали зброю і я був призначений на посаду головного сержанта взводу розвідки 157-го батальйону. Серед побратимів було багато моїх знайомих, адже по суті територіальна оборона, як окрема одиниця ЗСУ, існувала ще задовго до війни. Нас неодноразово збирали на навчання, ми їздили на стрільбища і на злагодження, так що мали вже деякий військовий досвід. Молодих, "необстріляних" хлопців, які і "строчку" не служили, а трималися більше на патріотизмі, навчали "на ходу", у будь-який вільний час. Багато сил і терпіння приклад до цього заступник командира батальйону майор **Ковтун**, хлопці були дуже вдячні йому.

Спочатку тероборонівці стояли на блокпостах, патрулювали вулиці, охороняли стратегічно важливі об'єкти в Золотоноші. Такі ж задачі виконували у Кременчуці. На початку червня батальйон ніс службу на Полтавщині, де бійці отримали практичні навички з важливих військових питань: як займати лінію оборони, будувати захисні споруди, правильно організувати охорону території.

- Хлопці в нашому взводі були здебільшого молоді, - розповів Віктор. - Командиром призначили молодшого лейтенанта **Олександра**, з позивним "Хуліган". Не знаю, чого він себе так назвав, але це був розумний, вмотивований, дисциплінований молодик з високою освітою. Тож у нас із ним склався непоганий тандем: він добре знав комп'ютерну справу, а я - військову. Тоді вже у нас був перший "мавік", волонтери підкинули, і ми почали його освоювати, "Хуліган" у цій справі був знавець. Тож коли нас перекинули під Курахове, а потім під Вугледар, наш "мавік" вже цілодобово висів над позиціями і міг помітити наближення ворога. У росіян на той час було вже багато квадрокоптерів, а у нас - одиниці, та ще й батареї до них неможливо було дістати, хлопці навіть за кордоном шукали. В ідеалі потрібно було, щоб один "мавік" літав (батареї вистачало на 20 хв), а інший - був готовий до зльоту. Пробежимося, було, вночі до терикону за кілометр-півтора від позиції, вириємо у ньому нору і випускаємо наші "очі" - "мавік". Через якийсь час міняємо схованку, бо рашисти теж не дурні.

Одним з найнебезпечніших завдань роти розвідки було вивести побратимів на позиції і допомогти їм повернутися назад "на хату", особливо під обстрілами. Це була робота не для слабкодушх, та у роті таких і не було. Новий рік зустріли у дружньому колі. Вийшло так, що весь особовий склад повернувся із завдань і всі були на місці дислокації:

- В одному з покинутих дворів виламали ялинкову гілку, - згадує "Батя", - прикрасили її чим було, дуже красиво вийшло. Напередодні приїжджали волонтери з нашого золотоніського ліцею, навезли купу добрників, спасибі їм. У нашому взводі був сухий закон, тож випили кока-коли за Перемогу і через 15 хв всі вже спали, бо хлопці дуже втомилися.

У червні 2023 року батальйон вийшов з Донбасу, пробувши "на передку" довгих дев'ять місяців. Ротація і доукомплектування відбувалися на Київщині.

У жовтні бійці 157 батальйону знову були на Донеччині, у районі Волновахи. Віктор Володимирович вже став командиром взводу, а "Хуліган" - начальником розвідки. Йшли запеклі бої. Наші позиції ворог обстрілював безперестанку з усього, що могло вибухати. Починалася війна дронів, з'явилися перші FPV. Під час одного з протистоянь група українських захисників закріпилася на дальній позиції і їм потрібна була допомога. Виручати товаришів зголосилося семеро добровольців на чолі із заступником командира батальйону, черкашанином **В'ячеславом Вовченком** (позивний "Мічман", скорочено "Міч").

- Там було просто пекло! - розповів Віктор, - навкруги все гуло і вибухало, у небі кружляли літаки! Ми пройшли поле, потім 4 позиції. Двоє наших хлопців

ще на початку отримали поранення і повернулися. На 5-ому оборонному рубежі ми вже чекали побачити своїх, але там теж були загарбники. Зав'язався нерівний бій. Довелося відступати. Коли я відчув удар в голову, то не відразу відключився. Отямився від того, що почув голос, наче з потойбіччя: "Батя! Батя! Згадай, як нас вчили: перекатом назад!". Це побратим "Умка" намагався під обстрілами перетягнути мене в балку поряд. Очі залили кров'ю, але я таки перекоотився. Тут і побачив "Міча", який лежав метрів за 20 і не рухався, не реагуючи на наші крики. Під шаленими обстрілами забрати його було неможливо. Наказав хлопцям закріпитися і викликав "евак". Поки він їхав, поранення отримав і "Умка". 23 жовтня було два роки, як "Мічман" вважається зниклим безвісти. Біль цієї втрати не дає мені спокою до цього часу. Ех! Яких героїчних хлопців ми втрачаємо! Душа болить...

Бог зберіг Віктора Володимировича, куля, пробивши шолом, пройшла поверхнево, за 7 мм від скроні, і застрягла за вухом. На додачу - сильний струс мозку і контузія. У Запоріжжі війну зробили операцію і дістали кулю. Під час лікування "Батя" зустрічався з побратимами:

- Бачив зв'язківця, який був з нами у тому бою, він лікувався після інфаркту, і "Умку". На ньому живого місця не було. Хлопець потрапив під атаку дрона і той нашіпував його осколками, як їжака голками. Частина з нього витягли, частина залишилася в тілі назавжди, частина "виходила" сама, і він збирав ті осколки на ліжку у жменю, коли прокидався вранці.

Лікування "Батя" продовжив у Києві. Після реабілітації, у січні 2024 року, Віктор повернувся на Донеччину, у рідний взвод у статусі обмежено придатного, але пробув там недовго. Його призначили командиром взводу роти РЕБ. У квітні 2025-го, за станом здоров'я, ветерана звільнили з війська.

Віктор Беркань - кавалер ордена "За мужність" III ст., нагрудного знаку "Золотий Хрест", відзнаки Президента України "За оборону України". Нагороджений також "Хрестом ТрО" і "Хрестом військова честь".

На багатьох фронтових фотографіях воїни посміхаються. І тільки під час ось таких діалогів тет-а-тет розумієш, чого насправді варті їхні посмішки. Наша країна щодня платить за свою свободу найвищу ціну, і ми не повинні забувати про це. У кожного, хто побував у тому пеклі, своя війна і кожен з них, незважаючи ні на що, відвоював для нас часточку миру і звільненої від клятих орків рідної землі.

Лариса ГАЙОВА.

■ Зустріч із сином Сергієм, теж захисником, вперше за роки війни. Лиман.

Сумарні орієнтовні втрати окупантів на 1344-й день війни:

 ~1139900 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 428 ЛІТАКІВ	 346 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11303 ТАНКІВ	 23511 ББМ	 34064 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1230 ЗАСОБИ ППО	 1530 РСЗВ	 65865 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН З ПММ	 28 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 75367 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
---	--	---	---	--	---	--	--	--	---	---

■ У Золотоніській громаді триває звіт старост про свою роботу протягом 9 місяців 2025 року. Навесні пройшло зібрання мінігромади Благодатного, де про життя старостату розповів Дмитро Шевченко. Заслухали звіт очільника Коробівського старостату, що об'єднує села - Коробівка, Кедина Гора та Снігурівка, Сергія Кожем'яки.

22 жовтня у сільському Будинку культури Деньгів зібралися небайдужі мешканці старостату, жителі Деньгів та Хвильово-Сорочина, де був аносований звіт старости **Наталії Сергієнко**. На цей захід, який у селах прийнято називати "сходка", приїхали очільники громади - секретар міської ради **Ната-**

реклама

ЗВІТ СТАРОСТИ

Деньгівська громада - приклад єдності і згуртованості

лія Сьомак, заступник міського голови **Олександр Флоренко**, начальниця відділу прогнозування та розвитку громади **Вікторія Остроглазова** та начальник управління житлово-комунального господарства **Артем Харін**. У залі - колеги Наталії Михайлівни: старости усіх 5-ти старостинських округів Золотоніської громади.

- У Деньгах проживає 1017 осіб, у Хвильово-Сорочині - 274 мешканці, - розпочала виступ староста. - На території старостату знайшли прихисток 65 внутрішніх переселенців. У Деньгівському НВК навчається 94 учні, заклад дошкільної освіти відвідує 30 вихованців. Протягом двох останніх років народилося 6 дітей. Померло 48 осіб.

За словами доповідачки, у селі Деньги, як і у Хвильово-Сорочині, працює Будинок культури, сільська бібліотека. Спортивним життям старостату опікується **Ілона Крикун**. Одиноких престарілих обслуговує соціальний працівник **Світлана Філіпова**. Діє Деньгівська амбулаторія сімейного типу та ФАП у Хвильово-Сорочині, де прийом хворих раз на тиждень проводить лікар загальної практики. Працює поштове відділення. Правопорядок та запобігання правопорушенням забезпечує поліцейський офіцер громади **Євгеній Рудаковський**. Діє православна церква, яка одна з перших на Черкащині перейшла до ПЦУ, на чолі з настоятелем **Романом Личаком**. На добро-

вільних засадах об'єднує активних ветеранів **Любов Могила**. Діє шаховий клуб під керівництвом **Миколи Короля**.

Серед довгого переліку проведеної роботи: численні толоки, упорядкування території біля адмінбудівель, розчищення кладовищ, обслуговування вуличного освітлення, упорядкування сміттєзвалищ, розчищення озера та облаштування зони відпочинку, вивіз побутового сміття, встановлення контейнерів для збору пластику та скла, благоустрою стадіону, утримання футбольної команди тощо. Двічі в місяць усі деньгівці пенсійного віку користуються послугою соціального перевезення. За 9 місяців оформлено 93 справи з виплати субсидій,

пільг та допомог. Староста відзначила активних мешканців вулиць - Броварської, Ярської, Зоряної та Косівської, які ініціювали та організували розчищення своїх вулиць.

Левову частину роботи старости займає підтримка та забезпечення Збройних сил України. Встановили Меморіальну дошку загиблему односельцю **Сергію Валовому**. Завдяки старості деньгівці підтримали матеріально протезування ветерана війни **Дениса Іващенка**. Благодійні концерти - на постійній основі. Нині діє збір овочів, продуктів харчування та засобів гігієни для військовослужбовців.

Наталія Сергієнко подякувала керівництву громади, народному депутату України **Віталію Войцехівському**, депутатам міської ради, начальникам відділів міськвиконкому, товариствам - "Гранекс-Черкаси", "Базис плюс", "Зелена діброва", "Міськводоканал", ВСП "Золотоніські енергетичні мережі", "ПП Лазоренко", "ПП Хвиль-Агро", Деньгівському лісництву за допомогу і підтримку.

Присутні мешканці старостату під час діалогу під-

няли проблемне питання ремонту під'їзної дороги до Хвильово-Сорочина, обслуговування соціальним працівником одиноких пенсіонерів у цьому селі, стан річки, можливість будівництва водного каналу до села тощо.

- Приємно, що ви вболіваєте за своє село, переймаєтеся його благоустроєм, - сказала Наталія Сьомак. - Ми б хотіли зберегти красу і вкладати у розвиток ваших сіл, але перед нами усіма зараз воєнні виклики, куди спрямовуємо основні кошти бюджету. Дякуємо, що ви розумієте, з якими викликами доводиться стикатися нам, як керівництву громади, так і очільникам старостатів на місцях.

Олександр Флоренко пояснив про співфінансування з обласного бюджету для ремонту дороги до Хвильово-Сорочина; розповів про виклики цього річного опалювального сезону; про різницю між аварійними та погодинними відключеннями електропостачання.

Жителі старостату похвалили і подякували старості Наталії Сергієнко за активність, оптимізм, намагання підтримувати усі ланки господарювання. Визнали високий організаційний авторитет жінки та висловили задоволення її роботою.

Несуть в домівки тепло своїх сердець

(Продовження. Початок на 1-ій стор.)

У Благодатному зв'язковими між світом і домом для людей похилого віку стали **Юлія Поповиченко, Валентина Масюк, Оксана Шевченко та Наталія Рудакова**. Юлія Іванівна уже 17 років двічі на тиждень відвідує 12 своїх підопічних. А стареньку бабусю після двох інсультів навідує тричі. Люди в різних кутках села. Доводиться долати дорогу і в дощ, і в сніг, і в спеку, бо старенькі завжди чекають. Оксана Шевченко стверджує, що у неї на дільниці - найкращі люди. За 5 років вони стали частиною її сім'ї, жінка до них прив'язалася. "Робота важка, але подобається допомагати стареньким, які тебе завжди чекають".

Наталія Рудакова у соціальній сфері із 1996 року. У 2009-му закінчила Черкаський комерційний технікум (факультет "Соціальна робота") і здобула диплом за спеціальністю "Соціальний працівник". Їй притаманно проявляти милосердя, дарувати тепло і турботу не тільки через службові обов'язки, а й за велінням серця, совісті та покликом душі. Двоє її підопічних мають четверту групу рухомості активності, тому в них Наталія Миколаївна тричі на тиждень. Решту 10 осіб відвідує двічі, намотуючи селом 8-9 км щодня.

У Валентини Масюк під опікою 15 старих пенсіонерів. Каже, що робота психологічно важка. Але люди її чекають, виглядають, довіряють. Тому вже 31 рік Валентина Іванівна за будь-якої погоди і за будь-якого настрою стукає у двері своїх дідуся та бабусь.

Світлана Філіпова уже 26 років обслуговує людей похилого віку у Деньгах. Під її опікою 10 осіб. Найчастіше доставляє хліб та ліки. А серед обов'язків - готує страви та займається прибиранням у домі. Каже, що за ці майже три десятиліття на роботі тримає звичку.

Уже 31 рік соціальним працівником у Крупському працює активна **Галина Гвоздь**. У неї 10 одиноких пенсіонерів та 1 сімейна пара. За день намотує понад 5 км велосипедом. А втім, тих кілометрів точно ніхто не вимірював. Взимку пішки. "Люблю спілкуватися з людьми. А старі, вони як діти, довірливі і відкриті".

У Кропивні опікується одинокими пенсіонерами **Тетяна Світало**.

Тетяна Вирвикишка обслуговує самотніх стареньких у Малийці та Щербинівці. Рада, що має службовий велосипед. Ним вона намотує 5-6 км по Щербинівці та понад 14 по Малийці. Її стаж вже наближається до 14-го року. Мотивує, що може допомогти людині порадою та добрим словом і в горі, і в радості. Тож і виглядають Тетяну Іванівну 12 самотніх стареньких. Знають, їхня Таня точна, як годинник.

У Коробівці вже 5 років обов'язки соціального працівника виконує **Світлана Шепотіна**. Найстарший із її 15-и підопічних 90 років.

- Якщо чесно, - зізнається Світлана Миколаївна, - кілометражу не знаю, ну десять є точно! Обходила службовим велосипедом, а в цьому році зробила собі подарунок на день народження: придбала електровелосипед. Такий потужний, дебелий, щоб можна було більше сумок перевозити.

Свою роботу вона любить. Знайде тепле слово для кожного із своїх пенсіонерів. Люди це відчувають. А знає як вони її називають? "Няня", "наша мама".

- І так лагідно, що аж за душу бере, - широко зізнається. - А ще буває, ота самотня бабунька притулиться, пригорнеться, як мала дитина... Оце і є принада моєї роботи. І найвища подяка.

Стільки ж років у Коробівському старостаті працює у соціальній сфері і **Надія Ніколенко**. Жінка допомагає у побуті двічі-тричі на тиждень 12 коробівцям. Надію Миколаївну виглядають її старенькі, знають, що усі замовлення виконає вчасно і ніколи нічого не забуде.

У Кединій Горі самотніх людей похилого віку обслуговує **Олена Демуренко**.

Завжди готові прийти на допомогу, іноді коли їх про це навіть і не просять. Чуйні, добрі, милосердні, уважні та порядні. Окрім цього, ці люди ще, за сумісництвом, можуть бути кухарями, електриками, кур'єрами та медиками для своїх підопічних. Працювати так можуть тільки ті, для кого кар'єра та велика заробітна плата не стоять в пріоритеті, головне для них - це допомога людям, які опинилися в складних життєвих обставинах. Все це притаманно соціальним працівникам Золотоніського Центру надання соціальних послуг.

Бачити самотність, а часом й страждання людей похилого віку кожному з нас дуже важко. Соціальний працівник служить у цьому і відрядом, і яскравим промінцем світла для багатьох самотніх людей, що потребують такої підтримки.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Був майстром на всі руки: на щиті 31-річний Сергій Берзворотний

■ 24 жовтня Золотоніська громада попрощалася із 31-річним Героєм - **Сергієм Руслановичем БЕЗВОРОТНИМ**, який до останнього подиху був вірний військовій присязі і повернувся на рідну Золотоніщину на щиті.

Сергій народився 21 грудня 1993 року у Золотоноші. Згодом його батьки переїхали до Коробівки. Навчався у Коробівському навчально-виховному комплексі. Отримав свідоцтво про загальну середню освіту і вступив до Одеського університету внутрішніх справ. Але життєві обставини склалися так, що за здобутою спеціальністю не схотів працювати. Мав великий хист до техніки, будь-який метал оживав в його руках. Тому разом з батьком почали займатися ремонтом автомобілів.

Разом з дружиною **Катериною** створили власну сім'ю, де у любові народилося двоє дітей - **Злата** і **Тимофійчик**.

З початку повномасштабного вторгнення Сергій взявся за ремонт військової техніки, допомагали Захисникам, не зважаючи на втому та зайнятість. Працювали з батьком самовіддано, 24/7, аби військовослужбовці вчасно отримали відновлену техніку. Невдовзі чоловік і сам підписав контракт. Під час проходження служби опанував кілька спеціальностей: стрілець, гранатометник, оператор дронів. Коли опанував керування безпілотними літальними апаратами, отримав направлення на Покровський напрямком. У військовому підрозділі був призначений командиром взводу.

Під час виконання бойового завдання 14 жовтня 2025 року **Сергій Безвортний** від прямого влучання FPV-дрона загинув.

Відспівали Героя у Свято-Успенському соборі Золотоноші. На церемонії прощання заступник міського голови **Олександр Флоренко** подякував батькам за відданого сина України, який став на захист сім'ї, родини, Золотоніщини, України.

- Боляче усвідомлювати цю втрату. У Сергія було попереду ще ціле життя. Ворог знищив усі плани і мрії. Забрав батька у дітей, сина у батьків, чоловіка у дружини. Посиротіла родина. Посиротіла Золотоніська громада.

- Від імені Золотоніського гарнізону прийміть співчуття, шановні рідні, - додав начальник відділу Золотоніського РТЦК та СП майор **Сергій Корж**. - Ніякі наші слова не зменшать і не втамують вашого болю. Але ви повинні пишатися Сергієм, який назавжди залишиться Героєм у пам'яті всіх, хто його знав і мав честь жити поруч, дружити, служити.

Поховали Героя на сільському кладовищі Коробівки. У Сергія Безвортного залишилися донька **Злата** 7 років та син **Тимофій** 1,9 років, дружина **Катерина**, мати **Лариса Анатоліївна**, батько **Олег Володимирович**, старший брат **Роман** та молодший **Ярослав**.

Слава і Честь Герою Сергію БЕЗВОРОТНОМУ!

Сторінку підготувала **Алла КАПЛЯ**.

реклама

Що змінилося для власників паїв з моменту відкриття ринку землі?

Понад 30 років українцям розповідали, що вони є власниками землі. Та фактично скористатися цим правом вони не могли: ні продати ділянку, ні передати у спадок, ні повноцінно заробити. Внаслідок цього земля часто переходила з рук у руки через посередників - за заниженими цінами й за сумнівними схемами. **Лише з відкриттям ринку пайовики отримали реальні інструменти для повноцінного володіння та користування.**

З 1 липня 2021 року в Україні офіційно запрацював ринок сільськогосподарської землі. Власники паїв отримали законне право самостійно вирішувати, що робити зі своєю ділянкою: продати, здати в оренду або обробляти її. І вперше за десятиліття з'явився шанс укладати угоди за справедливою ринковою ціною, а не погоджуватись на ту, яку нав'язують локально.

У той час, коли лише обговорювалося відкриття ринку, аграрне лобі активно поширювало страхи: мовляв, землю почнуть масово викуповувати іноземці, селяни залишать без паїв, а села занепадуть. Минуло чотири роки - і стало очевидно, що ці побоювання були безпідставні.

Чому ж тоді було стільки супротиву? Бо для багатьох великих гравців у сільському господарстві було вигідно, щоб усе залишалося, як раніше: земля не продавалась вільно, а пайовики мали мінімум реальних прав. Відкриття ринку стало поворотним моментом. Тепер власники дій-

сно можуть розпоряджатися землею на своїх умовах.

За даними Мінагрополітики, **середня ціна за гектар у грудні 2023 року становила 38,8 тис. грн, а вже в березні 2025 - 53,1 тис. грн. Зростання - майже 37% за рік і три місяці. І це ще не межа.**

Водночас це зростання підсилило інше важливе питання: **як продавати землю безпечно, вигідно та без ризиків?** Саме для цього і була створена платформа **"Доброзем"**.

Що таке "Доброзем" і як це працює?

"Доброзем" - це всеукраїнський онлайн-маркет землі, де можна продати, купити чи інвестувати в сільськогосподарську ділянку чесно, просто і без зайвих формальностей.

Наша мета - зробити процес зрозумілим і безпечним як для продавців, так і для покупців. Ми допомагаємо тим, хто хоче вигідно продати пай, а також тим, хто шукає землю для господарства або інвестицій.

Команда **"Доброзем"** працює по всій Україні, зокрема й **у Черкаській області**, де ринок особливо активний.

*"Ми заснували **"Доброзем"** для того, щоб змінити підхід до продажу паїв. Власник повинен мати право продати землю чесно й безпечно - за реальною, а не заниженою ціною. Упродовж десятиліть людям пропонували суми без пояснень і аналізу ринку, які не мали нічого спільного з ринком. Хотілося це змінити. **"Доброзем"***

*- це платформа, де кожен може самостійно виставити ділянку на продаж і отримати гідну пропозицію. Без посередників, тиску та прихованих умов. Усі організаційні питання - від перевірки документів до нотаріального оформлення - ми беремо на себе. **А головне - усі витрати покриває покупець, а не власник землі"**.*

- Олександр Чорний, співзасновник компанії "Доброзем".

Чому це безпечно?

Усі угоди через **"Доброзем"** відбуваються виключно з безготівковим розрахунком. Ви отримуєте кошти на власний рахунок - і лише після підтвердження надходження грошей нотаріус проводить операцію. За роки роботи ми супроводили тисячі угод - без жодної скарги чи проблемної ситуації.

Як скористатися сервісом?

Щоб дізнатися орієнтовну ціну паю, виставити ділянку на продаж або отримати консультацію, потрібно надати базову інформацію:

- де розташована ділянка (область, район, кадастровий номер);
- її площа;
- чи є орендар і термін дії договору;
- які документи маєте на землю.

Після перевірки ми зв'яжемося з вами та надамо чіткі й зрозумілі рекомендації.

Як виглядає співпраця з "Доброзем" - крок за кроком

1. Заявка. Ви телефонуєте або залишаєте коротке повідомлення на сайті **dobrozem.com.ua**

2. Консультація. Наші фахівці зв'язуються з вами, пояснюють усе доступно - без складних термінів.

3. Оцінка вартості. Безкоштовно перевіряємо документи та визначаємо чесну ціну з урахуванням регіону.

4. Пошук покупця. У нас велика база перевірених клієнтів з усієї України - це реальні покупці, а не перекупники.

5. Оформлення угоди. Ми повністю організовуємо підготовку документів, нотаріальне оформлення та реєстрацію - усе "під ключ".

6. Виплата коштів. Ви отримуєте оплату напряму - без комісій та прихованих умов.

Маєте запитання? Ми на зв'язку

Щодня ми консультуємо десятки пайовиків і фермерів: тих, хто щойно отримав землю у спадок, і тих, хто хоче викупити ділянку, яку обробляє вже роками.

Компанія **"Доброзем"** працює з 2021 року по всій Україні. Маємо тисячі клієнтів і стабільну репутацію надійного партнера. І найголовніше - завжди діємо відкрито, офіційно та в інтересах власника.

■ **Vodafone: 099 000-86-51**

■ **Kyivstar: 067 009-51-60**

■ **Lifecell: 093 759-86-50**

■ **Сайт: dobrozem.com.ua**

У ЦЕНТРИ
УВАГИ - ДІТИ

Діти захисників відпочили в Яремче

■ У жовтні тридцять п'ять дітей військовослужбовців із кількох громад Золотоніського району мали можливість протягом 10 днів відпочити та оздоровитися в мальовничому Яремче. Дев'ятеро з них - із нашої Золотоніської громади. Цей проект став прикладом єднання добрих людей, громад і благодійників, які вирішили подарувати дітям наших Захисників кілька днів спокою, радості та віри у добро.

Проект відновлення й оздоровлення дітей військовослужбовців розпочався в липні 2025 року за підтримки Патронатної служби Президентської бригади. Його мета - допомогти дітям наших Захисників відпочити від тривоги, поліпшити психоемоційний стан, повернути відчуття радості й дитинства.

До ініціативи долучилися Гельмязівська громада та кілька сусідніх - Золотоніська, Піщанська, Ташанська і Яготинська. Саме Гельмязівська ТГ першою підписала меморандум про співпрацю, записавши партнерів об'єднати зусилля задля спільної доброї справи.

Начальниця служби у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту **Ніна Засенко** розповіла:

- Ми одразу підтримали пропозицію Гельмязівської громади, бо знали, наскільки дітям військових потрібен емоційний відпочинок. З нашої громади вирушили дев'ять дітей, хоча спершу плану-

вали відправити шістьох. Бажаючих було багато. І це показує, наскільки така підтримка потрібна.

За словами Ніни Іванівни, логістика, організація поїздки й супровід стали результатом злагодженої роботи низки фахівців.

- Ми вдячні Патронатній службі Президентської бригади, керівникам громад, підприємцям і волонтерам. Це справжній приклад єдності. Після поїздки діти повернулися спокійні, усміхнені, натхненні. А для нас - це найкраща подяка.

Діти відпочивали у санаторії "Сніжинка", що діє на базі Івано-Франківської обласної дитячої клініки. Програма включала оздоровчі процедури, активні ігри, майстер-класи, прогулянки й екскурсії до Буковелю та знаменитого водоспаду Пробій.

Багато хто вперше побачив Карпати - і це залишило глибокі враження у серці.

- Дитина повернулася додому зовсім іншою - спокійною, усміхненою, -

ділиться мама військовослужбовця Тетяна Крижановська. - Для нас це був подарунок. Ми навіть не очікували, що все буде настільки організовано і душевно. Коли тато на фронті, ми живемо в постійному напруженні. Кожен день - нові страхи і хвилювання. А у горах дитина відчувала радість, сміялася, знайомилася з іншими дітьми. Для нас це ніби ковток свіжого повітря. Коли військовий бачить, що про його родину дбають, це його мотивує.

- Егор повернувся з очима, що світяться, - розповідає про емоції сина дружина військового **Олена Єлпашева**. - Найбільше йому сподобалися гори, дискотека і добрі вихователі. А мене вразило, що все було безкоштовно - від проживання до екскурсій. Тут він сміявся, не ховаючи сліз страху від війни. Для мене це теж був маленький подарунок - можливість перепочити від хвилювань. Є люди, які думають про наших дітей навіть у такий непростий час. Це дуже зворушливо.

- Можливість відпочити дитині у горах нам запропонували у міській раді, - каже **Оксана Рудь**. - Мій син був уперше в Карпатах. Він досі показує фото і каже, що хоче повернутися. Там були і заняття з психологами, і нові друзі.

Це був не просто відпочинок - це була підтримка і для дітей, і для нас, батьків. Особливо, коли виховуєш дитину сама.

Ніна Засенко наголошує, що подібні проекти потрібні постійно:

- Діти наших Захисників - це ті, кому зараз особливо бракує тепла. Ми маємо допомогти їм відчутти, що вони не самі. Плануємо й далі розвивати співпрацю між громадами, залучати благодійників, щоб наступного року поїхало ще більше дітей.

Вона також відзначила, що багато небайдужих підприємців з Івано-Франківщини й Київщини долучилися до ініціативи, надаючи допомогу продук-

тами, транспортом, подарунками.

- Це історія про те, що добро множить, коли його роблять разом. І я вдячна всім, хто підтримав - від волонтерів до колег із місцевого самоврядування.

Для багатьох дітей цей відпочинок став першим справжнім "ковтком миру". У горах вони відчували тишу, красу і віру в майбутнє.

- Коли я слухала розповіді про поїздку, то зрозуміла: для них це було щось дуже важливе, - каже одна з мам. - Бо навіть кілька днів без сирен і новин - це розкіш, яку не можна переоцінити.

Повернувшись, діти довго ділилися враженнями зі своїми однокласниками, показували фото, розповідали про нових друзів і спільні вечори біля вогнища.

Ініціатива громад Золотоніського району - приклад того, як спільна

турбота перетворюється на велику справу. За словами Ніни Засенко, завдяки таким поїздкам діти відчують увагу суспільства й любов, яку несе людяність.

- Ми бачимо, як важливо підтримувати не лише фронт, а й тил. І наші діти - це той тил, який тримає Україну духовно.

Слухаючи ці історії, розумієш: відпочинок у горах - це не просто подорож. Це ліки для серця, для дитячої душі, яка втомилася чекати тата з війни. Для мам це теж перепочинок, щоб відновити сили й бути опорою для дітей. Добро не зникає - воно живе в людях, які діляться теплом. Карпатське повітря лікує тіло, а людська доброта - душу.

І, мабуть, саме такі поїздки повертають дітям те, що війна намагається відібрати - усмішку, віру й відчуття дому.

Євгенія ВАСІНА.

СЦЕНАРІЙ ЖИТТЯ

У селі, де кожен горобець знає, хто з ким посварився і хто кому борщ пересолив, жила собі поважна свекруха - тітка Одарка Онопрієнчиха. Хату мала стару, добротну, але давно вже побілки не бачила. Тітка й вирішила: пора приводити оселю до ладу.

Зібрала вона двох своїх невісток - Ганну та Марію. Обидві молоді, роботящі, але гонорові та язикаті: кожна вважає себе кращою господинею. Ну звісно ж, у них і хати прибрані, і наварено, і діти догленуті, і уроки в них пороблені. Та ми ж то знаєм, що ідеальних не існує, кожен несвятий. Та тільки дівки того і чути не хотіли, вічно конкурували одна з одною.

- Дівчата, - каже свекруха, - в неділю дід на ярмарок піде, я гарбузи з вашими чоловіками поїду вибирати, а ви мені хату підновіть. Соромно, що вулиця біла, куди не глянь, а моя - як чиряк на одному місці сірим цегельником стоїть.

Невістки враз загомоніли: - Та хто ж, як не ми! - зиркнула Ганна на Марію.

- Аби тільки руки в тебе не криві, - відказала Марія. - Бо минулого разу курка рівніше б замазала!

Вирішили дівки справу править як кави вип'ють, та до кави справа так і не дійшла. Розсварились хто кому і за чиїм рецептом буде готувати, навіть тітці Одарці турку зламали. Тож "навівши свій порядок" на кухні, пішли хазяйнувати і на ганок. Принесли відра з вапном, пензлі та ганчір'я.

- Я буду біля вікна, - заявила Ганна, - бо там тонша робота, а в мене рука легка.

- Ага! - сміється Марія. - Щоб люди з вулиці бачили твої криві мазки? Ні вже, я біля вікна стану!

Врешті-решт поділили: одна почала зліва, друга справа. Перші хвилини було тихо - лише шурхіт пензлів і запах вапна в повітрі. Та вже незабаром і перші шпильки пішли.

- Маріє, ти глянь, у тебе розводи, як на корові плями! - гукнула Ганна.

- А в тебе, - не залишилася в боргу Марія, - вся побілка на землі, а не на стіні. Хіба хату знизу годуєш?

Ганна пирхнула, махнула пензлем - і крапля вапна бризнула прямо на Марієне чоло.

- Ой лишенько! - скрикнула та. - Це ти зумисне?!

- Та то вітер, - невинно моргнула Ганна.

Марія вирішила не лишатися в боргу. Вона нібито випадково струснула пензель, і ціле віяло білих бризок полетіло на Ганну. Та, відскочивши, перечепилася за відро - і половина вапна хлюпнула на землю.

- Оце ти наробила! - кричить Ганна. - Я через тебе все розлила!

- А що, тепер вулиця світліша стане, - хмикнула Марія.

Сусіди з-за тину вже регочуть. Дід Панас, що повз корівку жене, зупинився:

- Оце так малярі! То ви хату білите чи самі себе в орнаменти криєте?

У запалі сварки невістки зовсім забули про стіну. Ганна тицьнула пензлем у бік Марії - а та ухилилася, й пензель залишив білу смугу по її рукаву. У відповідь Марія вхопила ганчірку, вмочила у відро й провела Ганні по щоці.

За пів години обидві стояли "розцяцьковані": у Ганни волосся стало ніби в снігу, у Марії чоботи побілили, як у Діда Мороза, обидві з плямами і на носах, і на щоках, і навіть на вухах. А хата - лиш кілька кривих плям і брудні розводи.

Надвечір, коли сонце вже схилялося за городи, стежкою йдуть додому Іван та Петро - чоловіки наших невісток. Втомлені після роботи, руки в мозолях, а думка одна: от зараз прийдемо, хата побілена, жінки похваляться, вечерея на столі... Аж підходять ближче - і очі на лоба:

- Іване, ти бачиш те, що я бачу? - питає Петро.

- Бачу, - ледве вимовляє Іван, - два якихось білі привиди танцюють коло хати.

Бо невістки стоять посеред двору, одна з білими, мов сніг, косами, друга - з обличчям, розцяцькованим плямами, наче на маскарад збиралися. У руках у них пензлі, а хата за ними - обплъована, наче корова язиком водила.

- Ну ви даєте, жінки! - сміється Петро, ледь не падаючи від реготу. - Хата сіра, а ви обидві, як молодіці з ярмарку після танців!

- Яких танців? - обурюється Марія. - Це все вона! - і тик пальцем на Ганну.

- Ага, я винна! - крикнула Ганна. - То ти перша фарбою в лице бризнула!

Чоловіки сіли просто на лаву й довго не могли говорити - так сміх душив. Сусіди вже й так стояли гуртом за тиною: одні хрестилися, другі реготали, а баба Палажка ще й вигукувала:

- Оце-то малярі! Я б їх на базар гнала - хай людей веселять!

Іван нарешті трохи заспокоївся, підійшов до дружини:

- Йди-но сюди, артистко, подивлюся на тебе...

А Петро - до своєї: - Йди хоч вмию тебе.

Довелося чоловікам носити відра з криниці та відмивати жінок. А ті верещать, бо холодна вода:

- Та легше! Не три так сильно, я жива людина!

- Ох, не лий у вухо, я й так уже напилася!

Доки вимили, вечір зійшов, і весь двір стояв мокрий від води, наче після грози. Свекруха вийшла з-за тину, зняла хустку й поглянула на "результат праці". Перед очима - хата вся в латках: то біла смуга, то сіра пляма, а в деяких місцях і зовсім відро вапна хлюпнуло, що аж підлога під вікном побіліла.

- Ех ви, - зітхнула вона, - малярі від Бога... не хату побілили, а себе розмалювали, як писанки на Великдень.

- Мамо, ми старалися! - озвалася Ганна, вичавлюючи з волосся воду.

- Та видно ж, - усміхнулась Одарка. - Тільки хата чекає досі.

Наступного дня свекруха взяла старий, потертий пензель, вапна трошки розвела - і за годину (ну мо й трохи більше) хата стояла біла, рівна, наче з картинки. Сусіди, проходячи повз, хитали головами:

- От уже ті невістки! На двох цілий день згаяли, а толку - нуль. А стара за годину впоралася.

А чоловіки ще довго піджартовували:

- Якби ви знову хату білили, то довелось б вас у відро садити, щоб легше відмивати!

І відтоді в селі, коли хтось мазався більше, ніж робив справу, казали:

- Та то як Ганна з Марією: себе пофарбували, а хата гола стоїть.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Три-рядк. вірш під сакурою	Модельєр ... Гассе	Розбійник							
				Жан в Іспанії	Кава з мо-локом	Не-чуй-ність	Ство-ріння вуду		
Скелет	Держава	... для фото-графій							
					Су-сідка Конго		Ді-лянка, галузь		
	Оренда третьої особи	Матінка у гре-ко-ка-толиків		Авто-хтони Таїланду					
									Партія край-нього напрямку
	Абсо-лютий у музи-канта	Абори-ген зі стажем		Сло-в'ян. пле-мена	Духо-вний настав-ник				
	Місто в Німеч-чині								
					Кора-бельна снасть				
Футляр для шаблі	Пон-тифік	Плат-ник за переказ. векселем							
				Перша літера абетки греків	Острів в Адрі-атичному морі		Бор-дор стіни		
	Вияв	І кос-тюм, і шуба		Круїз, турне					
					По-сушливі плато в ПАР	Спів-чуття		Перший брато-вбивця	
	Пишно одяг-нений чепурун								
Ім'я Пас-каля	Ними накру-чують волосся	Під-сумок мірку-вань		Рай у пус-телі					
					Рослина для тканини й олії	Вось-ми-кутник			
	Франц. поет Жан ...	Регіон на Бал-канах		Країна клено-вого листя	Декора-тивна рослина				
	Зако-лот у палаці					Гроза морів		Наваль-ний напад	
					Спор-тивний матрац				
Дуги над очима	Зло-чинний альянс								
					Горіхові соло-доші				
Взаємна домов-леність	Частина підпри-ємства								
					Сто-лиця Емену				

Відповіді до сканворду попереднього номера	С	Л	П	Ю	Р	Г	І	Д	З	А	Ц	С	І	М	Б	А	К	Н	І	С	Т	Р
	М	У	Х	І	Б	Р	Е	О	Б	Ю	І	О	Б	І	З	А	Т	Р	О	В	І	Д
	В	Е	Р	І	Б	Р	Е	О	Б	Ю	І	О	Б	І	З	А	Т	Р	О	В	І	Д
	В	Е	Р	І	Б	Р	Е	О	Б	Ю	І	О	Б	І	З	А	Т	Р	О	В	І	Д
	В	Е	Р	І	Б	Р	Е	О	Б	Ю	І	О	Б	І	З	А	Т	Р	О	В	І	Д

ГОТУЄМО РАЗОМ

Вінегрет по-новому: буряк, оселедець і гірчиця в зернах

Класичний вінегрет - це завжди ностальгія. Але іноді хочеться трохи свіжості та нових акцентів. Цей салат поєднує знайомий смак буряка з пікантністю гірчиці та ніжністю оселедця. Виходить яскраво, ароматно й абсолютно по-новому.

Інгредієнти: по 2 морквини, картоплини та буряки; 1/2 шт. синої цибулі; 1 ст. л. оцту; 250 г філе оселедця; 100 г консервованого горошку; 2 ст. л. гірчиці у зернах; 2 ст. л. запашної олії для заправки.

Приготування. Відваріть, а ще краще запечіть овочі до готовності. Коли охолонуть - очистіть й наріжте середнім кубиком.

Поріжте півкільцями пів цибулини. Залийте її кип'ятком на 10 хвилин, потім додайте оцет - так цибуля стане м'якшою й ароматнішою. Поки цибуля ма-

ринується, наріжте кубиком філе оселедця. Відкиньте цибулю на сито, щоб прибрати зайву рідину.

Змішайте в мисці нарізані овочі, оселедець, цибулю та горошок.

Додайте гірчицю в зернах і ароматну олію. Обережно перемішайте, щоб буряк не "забив" кольором інші інгредієнти.

Порада: перед подачею дайте салату настоятися 10-15 хвилин - так смак стане більш насиченим.

Смачного!

НАША СИЛА У ЄДНОСТІ

А ми будемо жити заради тих, хто після нас говоритиме нашою мовою: а як написали радіодиктант ви?

■ "Треба жити" саме так називався текст авторства Євгенії Кузнецової, який звучав із вуст української акторки Наталії Сумської на Радіодиктанті 27 жовтня. За словами організаторів, радіодиктант покликаний не перевіряти грамотність учасників всеукраїнського флешмобу, а згуртуватись разом із тисячами людей по всьому світу. Він єднає людей навколо української ідентичності та мови.

До ефіру запальною піснею "Одна калина" долучилися ізмаїлці. У Звягелі Житомирської області писав диктант український актор та сценарист **Євген Янович**, який принагідно закликав читати українське та підтримувати українських авторів. "Пальчики ми вже розім'яли" жартував ведучий **Тімур Мірошніченко** з когорти українських культурних діячів. Звернення українського полярника, метеоролога **Олександра Полудня** навіть транслювали з антарктичної експедиції.

Сприйняття цього річного диктанту вкрай неоднозначне, адже прочитаний він був не за загальноприйняти-

ми нормами начитки диктанту, а за власним акторським баченням читки. Зауважимо, що весь текст на початку озвучено не було, тож частина людей зробили помилки ще в першому реченні, деякі взагалі не встигли нічого занотувати, окрім заголовка. Звісно поступово вдалося прилаштуватися, зауважували деякі коментатори під трансляцією, але, на жаль, відсутність необхідних пауз і використання зайвих слів заважали - не вдавалось сконцентруватись і не відволікатись, підсумували інші.

Авторка тексту диктанту на своїй сторінці у фейсбук пожартувала: "Радіодиктант справді єднає...! Зараз всі об'єднані ідеєю, що важко читали і що це за слова взагалі, а коли оприлюднять текст, то всі об'єднуються під гаслом "Нащо там кома?" Це диктант національної єдності, вас попереджали!")".

Зрештою безпосередньо у тексті зазначені слова: "Треба цілуватись, коли випадає нагода, і казати те, що на думці". Що ж до цікавих слів, то серед них: киях - качан кукурудзи, пітятко - мальнєке курча, допіру - щойно.

Нагадаємо, що у середу, 29 жовтня, на сайті Українського Радіо та сайті Суспільне Культура було оприлюднено текст Радіодиктанту національної єдності, тож ви зможете перевірити себе на помилки самотійно.

Традицію радіодиктанту започаткувала у 2000 році команда Українського Радіо задля єднання навколо мови. За ці роки радіодиктант перетворився на найбільший україномовний флешмоб, який об'єднує українців по всьому світові. Минулого року до написання диктанту долучилось понад 700 тисяч слухачів на всіх платформах Суспільного Мовлення. Загалом на перевірку надійшло понад 10 тисяч текстів із понад 30 країн.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ПОРУШНИКИ БЛАГОУСТРОЮ

Продавчиня заплатить штраф

■ 24 жовтня відбулося засідання адміністративної комісії міськвиконкому. Для деякого із запрошених це було повторно, для інших - вперше.

Члени комісії вдруге ознайомилися з документами адміністративної справи, що стосувалася продажу алкогольних напоїв неповнолітньому в одному із супермаркетів Золотоноші. Делегація торгової точки, віддано відстоюючи імідж закладу та репутацію продавчині **Валентини**, наполягала: будь-які наведені факти не є доказами. На уточнююче запитання начальника юри-

дичного відділу **Дениса Сизька** щодо ціни вказаного товару у магазині представник відповів: "Вона не стала, змінюється часто". Присутня на зібранні мати неповнолітнього, що представляла інтереси дитини, підтвердила покупку алкоголю в цьому маркеті. Її слова підтримала старший інспектор ювельної превенції Золотоніського райвідділу поліції **Юлія Шквара**, керуючись матеріалами складеного протоколу.

Члени комісії вирішили накласти штраф на продавчиню у розмірі 6800 гривень.

Викопав, виклав - розібрав, засипав

■ Мешканець вулиці **Ніколаєва**, який за інформацією спеціалістів газового господарства, викопав яму на газових

комунікаціях, повністю ліквідував своє порушення. Викопану і викладену цеглою вигрібну ємність чоловік розібрав і засипав землею.

Головуючий на зібранні заступник міського голови **Олександр Флоренко** порекомендував золотнісцю більше цікавитися новинами міста і зважати на загальноприйняті правила благоустрою у громаді.

За порушення батька - син-відповідач

■ На вулиці **Нова муніципальні інспектори** склали протокол на чоловіка, що спалював рослинні рештки. На засідання запросили винуватця, але батько доручив відповідати синові. Оскільки хлопець ще не досяг повноліття, роз-

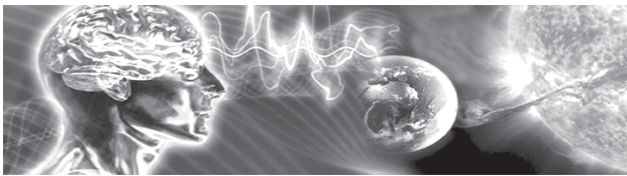
гляд справи перенесли на наступний тиждень, де участь батька обов'язкова. Як з'ясувалося, сім'я мешкає у Золотоноші вже 2 роки, виїхавши зі Сходу України. Яким буде покарання - стане відомо за тиждень.

Максимальний штраф

■ **Сергій Ж.** із вулиці **Баха** - давній знайомий муніципальних інспекторів, які чи не щороку притягують його до адміністративної відповідальності. І щоразу порушник, котрого застали на спалюванні бур'яну та листя, починає вивертатися, як вуж на сковорідці. Втім фото докази свідчать: дим від багаття накрив усю територію школи №5.

Чоловік заплатить до бюджету 1360 гривень штрафу.

Алла КАПЛЯ.

Магнітні бурі у листопаді:

які дні будуть небезпечними

У листопаді 2025 року сонячна активність здебільшого буде доволі низькою, сильні геомагнітні збурення очікуються наприкінці місяця.

- 1-3 листопада - слабка магнітна буря,
- 11-12 листопада - середня магнітна буря,
- 17- 23 листопада - сильна магнітна буря.

Що робити метеочутливим у періоди бур:

- ✓ зменшіть навантаження (фізичні та психоемоційні);
- ✓ уникайте тривалого перебування перед екранами;
- ✓ пийте більше води, зменшіть каву та алкоголь;
- ✓ дотримуйтеся чіткого режиму сну;
- ✓ майте при собі необхідні медикаменти, особливо якщо є проблеми із серцем чи тиском.

Магнітні бурі у листопаді 2025 року не будуть критичними, але кілька періодів середньої активності можуть вплинути на здоров'я метеозалежних. Якщо ви чутливо реагуєте на зміни магнітного поля Землі, плануйте свій режим відповідно до прогнозу.

За інформацією Черкаського обласного центру з гідрометеорології (станом на 9 годину 29 жовтня) рівень гамма-фону у Золотоноші становив 0,150 мкЗв/год;.

Усі показники в межах природного фону.

Станом на 29 жовтня 2025 року Національний банк України (НБУ) встановив такі офіційні курси гривні до іноземних валют: \$1 - 42,083 грн; 1 євро - 48,978 грн.

Шановні читачі "Златокраю"!

Замовити розміщення реклами, оголошень, привітань у газеті "Златокрай" ви можете за телефоном: **(098) 366-03-84 (Viber).**

реклама

Скуповуємо ВРХ:

- ✳ **КОРОВИ** (55-65 грн за кг);
- ✳ **КОНІ** (40-45 грн за кг);
- ✳ **БИКИ** (80-85 грн за кг);
- ✳ **ТЕЛИЦІ** (75-78 грн за кг);
- ✳ **ЛЕЖАЧІ ТА ДОРІЗАННЯ.**

Тел.: 098 631 03 93 (Володимир).

реклама

ПРАЦЮЄМО З ПАЙОВИКАМИ ЧЕРКАЩИНИ

Оцінюємо та допомагаємо продати землю (пай) вигідно

ОЦІНКА ВАШОЇ ДІЛЯНКИ БЕЗКОШТОВНА

067 177 23 93
050 441 22 39

ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Як швидко заснути:

дієві поради та лайфхаки

Медитація, дихальні вправи, самомасаж, читання паперової книги, прийняття ванни - ритуали, що допоможуть розслабитись і налаштуватися на якісний сон.

● **Розслабте мозок.** Швидкому засинанню заважають тривожні думки. Тож за 30-40 хвилин до сну слід завершити свої щоденні справи і спробувати не думати про проблеми. Переключити думки і позбутися негативних переживань допоможе позитивна книга з легким сюжетом чи рукоділля.

● **Уникайте ситної вечері.** Намагайтеся їсти не пізніше, ніж за 3-4 години до сну. Уникайте солодкого, гострого, жирного, смаженого. Такі страви важко перетравлюються та постачають організму непотрібні під час сну калорії. Обмежте вживання кофеїновмісних напоїв. Корисно випити теплої води. Фахівці рекомендують кефір, ряжанку, кисле молоко. Вони заспокоюють травлення. Такий самий ефект мають також яблука та буряк. А банани допоможуть зняти м'язову напругу, вони стимулюють синтез серотоніну, який бореться зі стресом.

● **Лягайте спати і прокидайтесь в однаковий час.** Організм виробить чіткий ритм сну і неспання. Після цього засинання стане швидким, а сам сон - здоровим.

● **Контролюйте екранний час.** Відмовтесь від гаджетів - смартфонів, комп'ютерів, планшетів - за 30-60 хвилин до сну. Адже світло від цих пристроїв заважає мозку виробляти гормон сну мелатонін.

● **Правильно організуйте своє спальне місце.** Швидкому засинанню та якісному сну допомогти може подушка середньої жорсткості. Також слід обирати гіпоалергенну та приємну до тіла постільну білизну з натуральних матеріалів.

● **Прийміть душ.** Теплий душ зніме напругу з втомлених м'язів та заспокоїть нервову систему. Водні процедури слід приймати не пізніше, ніж за 2 години до сну.

● **Дотримуйтеся мікроклімату в приміщенні.** Важливим оптимальним вологістю та температура повітря. Завадити здоровому сну може задушливе приміщення з високою концентрацією вуглекислого газу. Тож слід перевірити кімнату перед сном.

● **Подбайте про запахи.** Різкі запахи збуджують нервову систему, не дозволяючи їй перейти в режим релаксу. Подбайте, аби до спальні не проникали різкі аромати. Розслабити нервову систему допоможе запах лаванди, троянди, ромашки, валеріани.

● **Будьте фізично активними.** Візьміть собі за правило щоденну фізичну активність. Якщо можете дійти з офісу додому пішки, то оберіть саме цей варіант. Більше фізичної активності - краще розслабляється організм. Якщо тренування є інтенсивними (спортзал, фітнес), їх слід завершувати за кілька годин до сну.

● **Якщо ваше безсоння та важке засинання стали систематичними, слід звернутися по допомогу до терапевта і психолога.** Сімейний лікар оцінить фактичний стан вашого організму, можливі соматичні захворювання та інші фактори. А психолог допоможе, якщо причиною проблем зі сном є стрес та інші відповідні розлади. Побороти безсоння може допомогти і курс розслаблювальних масажів.

Не вживайте снодійні препарати без призначення лікаря. Натомість можна пити трав'яні відвари: валеріани, меліси, ромашки, інших заспокійливих трав.

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА

Ще кілька років тому мальовничі ліси й береги Золотоніської громади залишалися осторонь уваги туристів. Стежки заростали, а за тишні куточки відпочинку перетворювалися на чагарники. Сьогодні ж тут зароджується новий туристичний напрямок - екологічний туризм.

Особливо популярними є прибережні та приозерні зони. До прикладу, золотоніські активісти майже три роки тому почали табуватися в Кропивні.

- Це місцевість біля озера. У 2023 році ми обладнали повноцінні умови, а саме: душ, туалет, альтанки, лавки, гойдалки. Місцеві мешканці чи гості нашої громади можуть там відпочивати, але попередньо необхідно узгодити своє перебування зі старою села, - розповідає координаторка кемпінгу,

Кропивна, Хвилів Дуб - наш край, який ми можемо відкрити заново

директорка золотоніського молодіжного центру ArtProstir **Ксенія Шклярова**.

Кропивна має ще одну перевагу - багату історію. У XVII столітті вона була центром Кропивнянської сотні у складі Переяс-

лавського полку, що згодом переріс у цілий полк із понад двома тисячами козаків. Тут навіть був власний герб - увінчане короною серце з хрестом. До речі, на території села, якраз поблизу кемпінгу, проходять традиційні змагання з рибацтва. Рибаки з усієї області приїждять, аби поправлятися у своєму хисті.

Попри успіхи, ініціативам бракує сталості

Для екотуризму, до прикладу, ще більшого єднання з сільською місцевістю.

До того ж, для мандрівників, яких приваблює саме екотуризм, не всюди є вказівники та можливості оселитися безпосередньо в селі.

Вдалий приклад туристичної пам'ятки, яка приваблює відвідувачів на Золотоніщині - Хвилів Дуб у Хвильово-Сорочині. Він заввишки 35 метрів та з такою ж площею крони. Дереву 400 років, його історія оповита легендами. Начебто він і козаків від ворогів у своїх дуплах ховав, і скарби їхні під ним сховані, і ще багато всього.

Біля дуба є інформаційна табличка, додано основну інформацію про об'єкт. Екскурсію провести можуть і місцеві мешканці - які, до речі, періодично проводять толоки навколо дерева, доглядають територію. Вони ж можуть запропонувати місцеві смаколики, заспівати автентичних пісень та познайомити з колоритом села.

Але діяти ймовірно необхідно комплексно, хоча навіть подібні мінімальні кроки допомагають формувати туристичну карту краю і збільшувати потенціал галузі.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

МОВНИЙ САНАТОРІЙ

Кома після "так" та компанії: весела подорож українським правописом

Уявіть, що розділові знаки - це дорожні знаки. Кома - маленький, але впертий регулювальник руху, який уміє керувати цілими реченнями. Сьогодні наш маршрут пролягає повз короткі, але гучні слова: так, еге, гаразд, аякже, авжеж, ні, що, що ж. Вони люблять заявляти про себе на початку фрази, а кома їм у цьому допомагає.

1. Ствердження з пафосом. Коли після "так", "еге", "гаразд", "аякже", "авжеж" і подібних йде речення, що пояснює згоду, ставимо кому: "Еге, я правду вам казав". Кома ніби робить паузу, щоб ми встигли відчувати впевнене "так!".

2. Заперечення з характером. Слово "ні" також вимагає коми, якщо за ним йде пояснення: "Ні, я хочу крізь сльози сміятись".

3. Питання та підсилення. Коли на старті фрази стоїть запитальне "що" чи підсилювальне "що ж", кома теж з'являється: "Що ж, отак і проходить вечір".

Пастки для неуважних. Не все "так" однакове. Якщо "так" - прислівник ("отак, таким чином"), кома не потрібна: "Так ніхто ще не вірив у мене!". Те саме з "гаразд", коли це прислівник: "Гаразд ідуть наші справи".

А заперечення "ні" не плутайте з повторюваним сполучником "ні... ні..." - там уже зовсім інша історія.

Запам'ятайте хитрість: якщо слово на початку відповідає на питання "Так чи ні?", просить короткої паузи й дає емоційний відтінок - кома ваш вірний друг. Якщо ж це звичайний прислівник про спосіб дії - кома відпочиває.

От і все! Кома після "так" і його друзів - це маленька пауза, яка допомагає вашому тексту звучати природно, а думкам - виразно.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Жовтень фінішує теплом

Характерною особливістю цього жовтня є незвична відсутність сонця, благодатні осінні дощі, теплі ночі та прохолодні дні.

Другий місяць осені зміг зупинити бездошч'я своїх попередників. Норма опадів вже виконана скрізь, крім Смілянщини, де дефіцит становить 40%. Причина в синоптичних процесах - масштабний антициклон над середньою Азією, який блокує шлях атлантичних циклонів на схід, тому вони рясно поливають дощами Черкащину.

Із 23 жовтня в атмосфері нашого регіону до висоти 11 км домінує південно-західний процес. Це значить, що до кінця тижня адвекція теплої та вологої повітря збережеться. Вночі та вранці можливі тумани. Середньодобова температура 7-9°C, що вище норми на 2-4°C.

У четвер та п'ятницю, 30-31 жовтня, циклонічна "безодня" зміниться гребенем антициклону. Опадів не чекаємо, вітер ослабне, шансів побачити сонце буде більше. Температура вночі 4-9°C тепла, вдень 11-16°C тепла.

За попередніми прогностичними розрахунками, початок листопада підтримає теплу аномалію жовтня, про зимові атрибути говорити зарано. Температура вночі 3-8°C тепла, вдень 8-13°C тепла.

У суботу розпочинається листопад - найпохмуріший місяць року, час найтемніших і найнепроглядніших ночей. Місяць опадання листя, пора ранніх сутінок і пізніх світанків.

ПРИМХИ ПОГОДИ

На фото: книгарня (м. Золотоноша).

Віталій ПОСТРИГАНЬ,

начальник Черкаського обласного центру з гідрометеорології.

погода у золотоноші

sinoptik.ua

Четвер 30 жовтня	П'ятниця 31 жовтня	Субота 1 листопада	Неділя 2 листопада	Понеділок 3 листопада	Вівторок 4 листопада	Середа 5 листопада
мін. макс. +4° +14°	мін. макс. +10° +13°	мін. макс. +7° +11°	мін. макс. +6° +13°	мін. макс. +9° +13°	мін. макс. +7° +11°	мін. макс. +6° +11°
За останні 130 років: 30 жовтня - макс: +20°C (2013 р.), мін.: -8°C (2015 р.)						

Незалежно від мого віку, фраза "Скоро в школу" продовжує викликати панічні атаки...

Вчителька перевіряла твори й плакала: тепер вона знала, як провести літо, але роки вже не ті.

Розмовляють дві мами другокласників:

- Ти своєму сину математику зробила?

- Так.

- Дай списати.

Вища освіта необхідна!

Раптом вам пощастить стати сторожем, як Ви без освіти будете кросворди розгадувати?

Вчителька перед контрольною:

- Миколко, я сподіваюся, що не побачу як ти сьогодні списуєш?

- Я теж сподіваюся...

Пішла в аптеку купити валер'янки. А нема! Розкупили. Чи то батьки, чи то вчителі...

Я коли вчився в школі, з репетиторів був тільки ремінь!

У нас в Золотоноші: четвер, 30 жовтня

Схід: 06:45

Захід: 16:37

Схід: 14:17

Захід: 23:38

Трив. дня: 9.52

Тиск: 752-755 мм р. ст.

Вологість: 45-93%

Вітер: 2,3-5,1 м/с

Ймовірність опадів: 4%

"Самостійну державу може здобути собі український народ тільки власною боротьбою і трудом"

Степан Бандера

ЗлатокРАЙ
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних друкованих аркушів (формат А-3).
Тираж - 1500 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №803.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!